

[Edele Kruchow.]

gelig arbejdsløshed blandt unge, nyuddannede lærere, som vi selvfølgelig må være ansvarlig for, når vi har en betænkning som den, jeg her nævnte.

Jeg skal ikke gå i detaljer med hensyn til beregningerne, for det er gjort her i dag, men vi bliver altså, så vidt jeg kan se, i hvert tilfælde nødt til at sænke den årlige tilgang af nye lærerstuderende med over 1.000, hvis det ikke skal gå alt for galt. Tilgangen i 1973 til læreruddannelsen var 4.600, så det er altså ikke nogen ringe nedskæring, der måske kan blive tale om.

Set i dette perspektiv er det også afgørende for det radikale venstre, at fremtidige forsøg, hvor de end måtte sættes i gang, med hensyn til omfang ikke får en størrelse, der påvirker det samlede antal af lærerstuderende ud over, hvad der set ud fra et behovssynspunkt er ønskeligt. Jeg vil gerne sige, at når jeg nævnte tallet 1.000 før, så er der taget højde for, at der bliver brug for flere lærere inden for nye uddannelser, f. eks. de erhvervsfaglige uddannelser, og også for, at en række lærere allerede i dag finder anden beskæftigelse end ved undervisning.

Jeg mener, vi må interessere os for nyskabelser inden for læreruddannelserne, og de må selvfølgelig ikke bremses, uanset om de foregår på seminarierne eller uden for disse. Vi må blot grundigt forud have gennemarbejdet nogle generelle retningslinjer for, hvordan sådanne forsøg bedst kan vurderes både sagligt og uvildigt. Friheden omkring gennemførelsen af sådanne forsøg bør f. eks. ikke være større på nogle uddannelsessteder end på andre. Det er i forbindelse med de fremlagte planer om forsøg på Roskilde universitetscenter netop ikke tilstrækkelig klart, om disse planer ikke ville give både studerende og lærere en meget større bevægelighed, end det i øjeblikket er muligt at opnå på andre undervisningssteder, f. eks. på seminarierne.

Når det drejer sig om uddannelsespolitik, er der i det radikale venstre tradition for, at vi meget gerne vil have nye tanker gennemført på en sådan måde, at der er mulighed for at få bred samling om ideerne, inden man går i gang med gennemførelse af dem. Vi tror altså, at det arbejde, der er gjort i Roskilde universitetscenter, hvis det skal

have nogen betydning i fremtiden, er bedre tjent med ikke at komme overilet i gang, hverken på Roskilde universitetscenter eller andre steder, hvis der skal opstå tilstrækkelig bred tilslutning til nogle af ideerne. Denne tradition med hensyn til ønsket om at skabe bred samling og viden om, hvad nye tanker indebærer, var jo også det, der gjorde, at Jørgen Jørgensen ventede mange år, inden det efter årelange brydninger i 1958 lykkedes ham at skabe samling her i dette ting om folkeskoleloven af 1958.

Denne tradition vil vi også gerne leve op til i dag, når det drejer sig om fornyelser af enhver art inden for læreruddannelsen. Vi tror, det er til gavn for den danske skole og de mennesker, der har deres daglige gang i den, enten det nu er elever eller lærere — men selvfølgelig også de forældre, der med glæde og tryghed igennem mange år har sendt deres børn i skole i Danmark.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil gerne indledningsvis fastslå, at undervisningsministeren har hele den konservative folketingsgruppe bag sig i sin beslutning om, at der ikke skal finde nogen form for folkeskolelæreruddannelse sted på Roskilde universitetscenter. Vor principielle stilling er den, at vi ønsker, at folkeskolelæreruddannelsen vedblivende skal foregå på seminarierne og kun dér i overensstemmelse med loven om uddannelse af lærere til folkeskolen, ligesom vi har den indstilling, at det er folkettinget, der til enhver tid lovgiver for denne uddannelse. Skal der senere oprettes læreruddannelser andre steder, må det altså blive folkettinget, der skal vedtage denne form for uddannelse.

Selv om seminarieuddannelsen nok kan kritiseres på en række områder, så er der mange positive sider ved den, det har vi hørt både fra venstres og fra andre ordførere her i dag. Det er også vores opfattelse, at der er fuld tilfredshed hos forældrene og lærerne med den nuværende uddannelse. Vi har da mange gange hørt udtrykket, at det er en af de bedste læreruddannelser, vi har, og vi mener i hvert fald ikke, at den bør gøres til en akademisk uddannelse og dermed blive afskåret fra den forbindelse ud til befolkningen, som seminarieuddannelsen har igennem sine praktiklærere, øvelsesskolerne med deres elever og på andre punkter.